

Asimina

Asimina je poznana kot drevesna sadna vrsta z izjemno zdravnimi plodovi. Njena izvorna domovina so gozdovi vzhodnega dela ZDA. Drevo so poznali in gojili že staroselci – indijanci, zato tudi ime indijanska banana. Zadnja desetletja pa asimina predmet številnih raziskav in ljubitelji vsega dobrega in zdravnega jo gojijo na vrtovih širom sveta. Ko okusimo asimino nam v ustih okus potegne na mango, banano in ananas. Plodovi vsebujejo ogljikove hidrate, veliko vitaminov in mineralov.

Celoten članek na:

<http://zelenisvet.com/asimina/>

Rez asimine

Asimina tvori habitus oz. drevesasto obliko rasti **velikosti od 5 do 8 metrov ali srednje velik grm do 4 metre**. **Habitus** (drevo ali grmasta rast) je predvsem odvisna od tega za katero sorto se odločimo.

Drevesaste oblike imajo že po naravi bolj **piramidalno** – konično obliko rasti, zato jo lahko pustimo rasti v naravno krošnjo.

Potrebno je zelo malo rezi. Odstranimo poškodovan in odmrl les. Nekaj zmerne rezi pa lahko pospeši več nove rasti in s tem večji pridelek. Z rezjo pa nikar ne pretiravajmo. Drevo tvori lepo krošnjo, zato se pri rezi po potrebi poslužimo le odvajanja vej na položnejši poganjek.

Kako razmnožujemo asimino in kakšne sadike so primerne?

Vedno se odločimo za nakup cepljene sadike in izbora sort, ki so samooplodne (sorte Sunflower in Prima). Cepljenja in vzgoje sadik se ne lotimo sami, saj bomo na plodove dolgo čakali. Navadno se cepi na dve do triletne sejance na način ploščična okulacija ali pa spomladansko kopulacijo.

V kolikor smo imeli nesrečo in kupili asimino, ki ni samooplodna lahko na obstoječe drevo cepimo ostale sorte asimine in tako zagotovimo pridelek. Cepimo na način ploščične okulacije ali spomladanske angleške kopulacije. **Ne izvajamo T-okulacije** saj številni sadjarji poročajo, da je ta način neuspešen.

Zelo pomembno pri cepljenju je tudi pravi termin nabiranja zimskih cepičev in tudi termin samega cepljenja. Za domačo vzgojo sadik ne pridejo v poštev potaknjenci, prav tako ne koreninski izrastki.

Asimino presajamo vedno z koreninsko grudo, kar pomeni, da **kupujemo izključno kontejnersko vzgajane sadike**. Rastline z golimi ali pretirano poškodovanimi – vidno zgnitimi koreninami ne presajamo, saj se ne primejo.

Opraševanje asimine

Asimina v osnovi ni samooplodna, zato se nikoli ne odločamo saditi sadik brez ustrezne deklaracije. Nekatere rastline so po opraševanju celo med seboj nekompatibilne.

Izbiramo sorte, za katere je potrjeno, da so samooplodne (sorte Sunflower in Prima). Prav tako poznamo sorte, ki niso samooplodne. **Asimino oprašujejo mravlje in muhe**, ker čebelam in čmrljem vonj cvetov ne ugaja.

Cvetovi so rdeče do temno rdeče do rjave barve privešujoči se na kratkem peclju. **Cveti tik pred olistanjem v mesecu aprilu.**

Klimatske in talne zahteve za gojenje asimine

Asimina je odporna na oster mraz in tudi bolj sušne razmere. **Ni primerna za pretopla območja**, saj je za nastavek cvetnih popkov nujna potrebna vsota vsaj 400 ur nizkih zimskih temperatur.

Zemlja v katero sadimo asimino naj bo globoka, rahlo kislá, hranilno bogata in zmerno vlažna. Pomembno pa je, da so **tla prepustna za vodo**, saj ne trpi stoječe vode. Ne ustreza ji presežek kalcija v tleh. Rastišče zato skrbno pripravimo in dodajmo več komposta, gozdne rahlo kisle zrele listovke izpod kostanjev in poskrbimo za drenažo.

Asimina ima rada tudi nekoliko več kalija, zato ga dodajmo kasneje v času vegetacije tudi foliarno, to je preko listov. Pri sajenju uporabimo kvalitetna sadjarska gnojila, ki vsebujejo tudi mikrohranila v sledovih.

Če so tla vidno neugodna (zbitost tal, visok izmerjen pH, plitva zemlja in težka ilovica) ne pripravimo skrbno le sadilne jame, temveč obdelajmo večjo površino in prav tako vsaj toliko v globino kolikor lahko.

Asimina je pri nas zdrava sadna vrsta in ne potrebuje varstva pred boleznimi in škodljivci.

Iz listov asimine pripravimo naravno škropivo

Listi asimine vsebujejo **asimicin**. Asimicin je snov, ki deluje insekticidno. Tik pred odpadanjem listov jeseni liste pobereimo in v senci posušimo. Nabiramo jih v suhem in sončnem vremenu sicer nam zgnijejo.

Škropilno brozgo pripravimo iz nekaj listov in shranimo v steklenici do pomladi v temnem prostoru.

Obiranje plodov

Plodovi asimine dozorió postopoma do konca septembra in začetku oktobra. Obiramo tik preden začnejo odpadati. Asimina navadno rodi tretje ali četrto leto.